

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: A. U., zast. Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2019, čj. OAM-1039/ZA-ZA11-P17-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2019, čj. 63 Az 35/2019-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je státní příslušník Republiky Uzbekistán. Do ČR poprvé přicestoval v roce 2008. Jeho otec tehdy chtěl, aby poznal život mimo Uzbekistán, naučil se o sebe postarat a sám si vydělal nějaké peníze. Od roku 2008 pobýval v ČR na pracovní vízum. Následně měl i povolení k dlouhodobému pobytu, které mu bylo prodlužováno až do února 2014. V roce 2017 mu cizinecká policie vystavila výjezdní příkaz, dle něhož měl ČR opustit do 29. 11. 2017. Dne 15. 6. 2018 *poprvé* požádal o mezinárodní ochranu. Rozhodnutím ze dne 24. 9. 2018 mu ji žalovaný neudělil. Policie ČR mu pak vydala další výjezdní příkaz; z ČR měl vycestovat nejpozději do 5. 12. 2018. A právě 5. 12. 2018 žalobce požádal o mezinárodní ochranu *podruhé*. Přitom mj. uvedl, že nikdy nebyl politicky aktivní. Je muslim, ale nevyznává žádnou konkrétní odnož islámu. Je zdrav. V Uzbekistánu žije jeho manželka s jejich dvěma dětmi, nar. X a X. Naposledy byl v Uzbekistánu před pěti lety. O mezinárodní ochranu žádá, jelikož doma není spokojený. Jeho matka je nemocná, kvůli policii. Všechny důvody již popsal v první žádosti o mezinárodní ochranu; důvody se nezměnily, ale vše je dle něj horší. Kvůli údajnému nesplacenému dluhu mu tamní policie volala přes sociální sítě do ČR. Prý mu hrozili pokutou i trestem odnětí svobody, pokud se do vlasti nevrátí. Během seznámení se s podklady dále uvedl, že v Uzbekistánu má problémy jeho rodina, protože ho tam hledá policie.

[2] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný tuto druhou (opakovanou) žádost o mezinárodní ochranu shledal nepřipustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb.,

o azylu, proto řízení dle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Důvody opakované žádosti o mezinárodní ochranu se shodují s důvody, které uvedl již v první žádosti (stále jde o nebezpečí šetření údajného prodlení s úhradou dluhu). Žalobce neuvedl jakékoliv nové informace a skutečnosti, které by bylo potřeba opětovně hodnotit. Krajský soud názoru žalovaného přisvědčil a výše specifikovaným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností. Mj. namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu. Upozorňuje, že důvody jeho žádosti sice zůstaly stejné, ale v mezidobě došlo ke změně bezpečnostní situace v Uzbekistánu. Žalovaný se dle něj opomněl zabývat touto změnou.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] V režimu opakované žádosti o mezinárodní ochranu lze zohlednit radikální zhoršení (bezpečnostní) situace v zemi původu [§ 11a odst. 1 zákona o azylu]. Nic však nenasvědčuje, že by právě v tomto případě – v Uzbekistánu – k takové razantní změně došlo. Viz k tomu informace MZV ČR ze dne 22. 11. 2017 o aktuálních změnách politického režimu v zemi po nástupu nového prezidenta Mirzijojeva v druhé polovině roku 2016 (k tomu srov. též případy stěžovatelových krajanů v usneseních ze dne 3. 10. 2018, čj. 6 Azs 291/2018-26; ze dne 20. 2. 2019, čj. 4 Azs 378/2018-32; ze dne 23. 8. 2019, čj. 3 Azs 133/2018-50 a ze dne 5. 9. 2019, čj. 5 Azs 392/2018-30 či 24. 10. 2019, čj. 10 Azs 319/2019-25). Informace uvedené v této zprávě navíc podepírají další novější zprávy (Informace OAMP z 11. 2. 2019 – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Informace MZV ČR ze dne 7. 3. 2019 - Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po vratu do vlasti). Stěžovatel sice proti těmto zjištěním vznesl námitky, avšak jím tvrzené „zhoršení“ situace v zemi opíral o zprávy staršího data. Navíc není zřejmé, jak lze tyto jím tvrzené informace (zejména k nevybíravým způsobům zacházení s protistátní činností) vztáhnout k jeho azylovému příběhu. Podklady, které pořídil žalovaný, tedy plně postačovaly k posouzení situace v Uzbekistánu (srov. rozsudek ze dne 4. 2. 2009, čj. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS).

[7] Tvrzení o údajné stěžovatelově obtížné dluhové situaci není – v žádné myslitelné rovině - nové (podrobněji viz s. 3 a 4 napadeného rozhodnutí žalovaného). Není jej třeba opětovně věcně posoudit. Nebylo proto ani povinností žalovaného řešit, zda u stěžovatele existují důvody hodné zvláštního zřetele (§ 11a odst. 4 zákona o azylu).

[8] Jak se již stěžovateli dvakrát pokusil vysvětlit žalovaný, azyl nelze zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců, tak jak jsou upraveny např. v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

[9] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

pokračování

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu